

men kun fra nogle ganske enkelte. Efter Andragenderne, som de foreligge, maa det antages at være et meget almindeligt, bestemt og indstændigt Ønske, at den Forandring foretages, som her er Spørgsmaal om. Den Grund, som fornemmelig har fremkaldt dette Ønske, er en saadan, som Regjeringen ikke har kunnet andet end anerkende. Det er med eet Ord Creditsforholdene paa Pladsen, det er de Banfeligheder, der ere forbundne med at faae Laan i Eiendomme. Saalænge nemlig Pladsen blev staaende i dens Mellemtilstand, frembød Lovgivningen flere Banfeligheder for en Ordning af Forholdene, som kunde svare til Beboernes Ønsker. Naar der saaledes opstod Spørgsmaal om Brandforsikringsvæsenets Ordning eller om Afgang til Laan af Umyndiges eller offentlige Midler, viste det sig, at den nuværende Tilstand frembød næsten uoverkommelige Hindringer. Det er af Hensyn hertil, at Regjeringen har troet ikke at burde modsætte sig Beboernes Ønske om, at Pladsens Ophjælse til Kjøbstad maatte blive forelagt Rigsdagen til Prøvelse.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt.

Jeg skal endelig give den høitærede Indenrigsminister Ordet for at forelægge Udkast til Lov, hvorved Lov angaaende Høkerhandel paa Landet af 8de Marts 1856 forandres og nærmere bestemmes.

Indenrigsministeren: Det er naturligvis ikke nogen væsentlig Forandring i den saa nylig vedtagne Lov, hvorom der er Spørgsmaal. Det er kun nogle ganske enkelte Forandringer, men som ere næsten paatrængende ønskelige. Den første Anledning til, at Sagen i den Henseende blev tagen under Overvejelse i Indenrigsministeriet, blev givet fra det slesvigiske Ministerium, idet der vistnok ikke ved Lovens Forhandling var taget Hensyn til de særlige Forhold Syd for Kongegaen. Jeg kan ikke troe Andet, end at, dersom Spørgsmaalet dengang var blevet stillet frem, vilde Lovgivningsmagten have erkendt, at det var uretsfærdigt ubetinget at nægte Kjøb af Varer, naar det ikke netop var i en af Kongeriget

Kjøbstæder. Da der nu saaledes blev Spørgsmaal om en Forandring, var der ogsaa andre smaa Punkter, som det ansaaes for rigtigst at tage med. Som Loven staaer nu, er det en Folge af samme, at f. Ex. Træskoer kun maae kjøbes i en Kjøbstad; det har vistnok heller ikke været Hensigten, dersom Affattelsen i denne Henseende havde staaet klar ved Vedtagelsen. Det er saadanne enkelte Spørgsmaal, som det ansaaes for rigtigst at faae jævned ved Lovgivningsmagten, uden at man i nogen Maade har villet røre ved de væsentlige Punkter, som have faaet Lovgivningsmagtens Sanction.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt.

Efter Dagsordenen bliver derefter at foretage Formandens Forslag til Behandlingsmaaden af Statsrevisorerne med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1853—54 afgivne Beretning og disses til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger. Det vil erindres, at da det første Statsregnskab forelaa Rigsdagen til Behandling, fandt en Afgjorelse Sted af Rigsdagen med Hensyn til Behandlingsmaaden, en Afgjorelse, der var grundet paa Indstillinger, som et for Landsthinget og et for Folkethinget nedsat Udvalg vare komne overeens med hinden om. Denne Rigsdagens Afgjorelse af Forhandlingsmaaden har hidtil været fulgt ved de senere foretagne Behandlinger af Statsrevisionens Beretning og Indstillinger for de følgende Aar. Det Forslag, Formanden nu vil gjøre og som paahviler ham efter den 25de Paragraph i Forretningsordenen, gaar ud paa, at den samme Behandlingsmaade maa finde sin Anvendelse paa den nu fremkomne Beretning fra Statsrevisorerne om Statsregnskabet for 1853—54. Jeg troer imidlertid at have Opfordring til at opgive, hvori denne Behandlingsmaade bestod, fordi det er muligt, at den ikke er Thingets Medlemmer i frisk Erindring. Behandlingsmaaden bestod deri, at det skulde overlades Formændene i Folkethinget og Landsthinget ved Overenskomst at afgjøre, i hvilket Thing de vedkommende Stats-